

(37:061.1EU) :311.31

ANALIZA STRATEGIEI UNIUNII EUROPENE PRIVIND EDUCAȚIA ȘI PREGĂTIREA VOCAȚIONALĂ

Prof. univ. dr. Constantin ANGHELACHE,
ASE București,
actincon@yahoo.com

Prof. univ. dr. Ion PĂRȚACHI, ASEM,
ionpartachi@yahoo.fr

Conf. univ. dr. Mădălina Gabriela ANGHEL
Universitatea „Artifex” din București,
madalinagabriela_anghel@yahoo.com

Educația și pregătirea vocațională reprezintă un scop vital atât în contextul economic, cât și-n cel social. Oportunitățile pe care Uniunea Europeană și statele sale membre le oferă cetățenilor lor, pentru condiții de viață, studii și locuri de muncă sunt contribuții majore, care, alături de înțelegerea și realizarea unei culturi sociale a fiecărui cetățean, reprezintă o prioritate. În fiecare an, peste un milion de cetățeni, de toate vârstele, beneficiază de condiții de învățământ vocațional, în cadrul unor programe naționale. Cooperarea între statele membre a căpătat un impuls în anul 2010, când s-au stabilit programe care au integrat o serie de tineri și persoane de alte vârste pe drumul dezvoltării intelectuale, al învățământului și al pregătirii, în conformitate cu programul adoptat în 2009 de Consiliul European și care identifică măsuri până în anul 2020. Există un complex de măsuri în cadrul a 4 obiective strategice, care vizează educația și cuprinde învățarea pe termen lung și asigurarea mobilității. A doua direcție constă în îmbunătățirea calității și eficienței învățământului și pregătirii, apoi, promovarea egalității sociale, coeziunea și implicarea activă a cetățenilor în viața social-economică și, nu în ultimul rând, crearea și inovarea – aspecte care trebuie să fie respectate la toate nivelurile de pregătire a populației.

Cuvinte-cheie: educație, populație, pregătire vocațională, inovație, cadru didactic.

JEL: H52, I21, I25.

Introducere

Educația trebuie să fie privită, în mod egal și echitabil, fără discriminări și să fie ca o componentă civică pentru întreaga populație. Pe de altă parte, educația deschisă și inovativă, pre-

(37:061.1EU) :311.31

ANALYSIS OF THE EUROPEAN UNION STRATEGY ON EDUCATION AND VOCATIONAL TRAINING

Professor, PhD Constantin ANGHELACHE
Bucharest University of Economic Studies,
actincon@yahoo.com

Professor, PhD Ion PARTACHI, ASEM,
ionpartachi@yahoo.fr

Assoc. Prof., PhD Madalina Gabriela ANGHEL
“Artifex” University of Bucharest,
madalinagabriela_anghel@yahoo.com

Vocational education and training is a vital goal in both economic and social contexts. The opportunities that the European Union and its Member States offer to their citizens for living conditions, studies and jobs are major contributions, which together with the understanding and realization of a social culture of every citizen is a priority. Each year, more than one million citizens, of all ages, benefit from vocational education and training in national programs. Cooperation between Member States has taken a momentum in 2010 when programs have been established integrating a range of young people and people of other ages into the path of intellectual development, education and training in line with the program adopted in 2009 by the European Council and Targeting measures by 2020. There is a set of measures under 4 strategic objectives that address education and which include long-term learning and mobility. The second is to improve the quality and efficiency of education and training, then to promote social equality, the cohesion and active involvement of citizens in social and economic life, and last but not least, creation and innovation, which must be respected at all levels Training of the population.

Key words: education, population, vocational training, innovation, teacher.

JEL: H52, I21, I25.

Introduction

Education must be viewed equally and equitably without discrimination and be a civic component for the entire population. On the other hand, open and innovative education as well as training must encompass the elements of the digital era. Teachers should be a strong supporter

cum și pregătirea trebuie să cuprindă elementele pe care le oferă era digitală. Cadrele didactice trebuie să constituie un suport puternic în pregătirea și educarea generațiilor. Educația, precum și pregătirea ulterioară, trebuie să fie transparentă și să se bazeze pe calitățile indivizilor, dar să fie orientate și către mobilitățile pe care le solicită forța de muncă în cadrul economiei fiecărei țări. De asemenea, trebuie să asigure sustenabilitatea investițională de calitate, care să asigure eficiența educației și sistemului de pregătire. Măsurile despre care am amintit trebuie să garanteze îmbunătățirea calității cadrelor didactice, a factorului de predare, să dezvolte acele calități menite să garanteze simbioza dintre cadrul didactic și personalul aflat în pregătire și, nu în ultimul rând, să se asigure un nivel ridicat, la standardul internațional, pe care îl reclamă educația în plan internațional. Programul Bologna prevede pregătirea pe bază de credite transferabile, ceea ce asigură, în toate împrejurările, posibilitatea continuării dezvoltării educației, a invenției, inovației ș.a.m.d. Pe plan internațional, trebuie avute în vedere cerințele exprimate de organizațiile Națiunilor Unite privind educația, știința și cultura în cadrul UNESCO și al Institutului de Statistică al Națiunilor Unite. De asemenea, trebuie să se respecte prevederile OECD și să se aibă în vedere standardele cuprinse în documentele Eurostat, Oficiul de Statistică al Uniunii Europene.

Recenzarea literaturii

Anghelache, Gogu și Anghel (2017) au studiat oferta sistemului de învățământ superior din România. Duncan și Magnuson (2013) discută despre investițiile dedicate programelor educaționale preșcolare. McNamara și O'Hara (2008) subliniază rolul autoevaluării în dezvoltarea sistemului educațional. Schlicht, Stadelmann-Steffen și Freitag (2010) studiază inegalitatea în sistemele educaționale ale Uniunii Europene. Anghelache, Isaic-Maniu, Mitruț și Voineagu (2006) au realizat un studiu complex privind calitatea vieții în România. Deem, Mok și Lucas (2008) cercetează conceptul de Universitate „World Class” în Europa și Asia. Bathory și Lindstrom (2011) abordează corelația dintre antreprenoriatul supranațional, stimulentele financiare și politica europeană de învățământ superior. Lawn (2011) analizează caracteristicile standardizării în spațiul politic al educației europene. Saarinen și Ursin (2011) evaluează abordările cele mai proeminente folosite în studiul schimbării politicilor

in generating training and education. Education and further training must be transparent and based on the qualities of individuals, but also be geared to the mobility demanded by the labour force in the economy of each country. Last but not least, quality investment sustainability must be ensured to ensure the efficiency of education and training. The measures we have recalled must ensure the improvement of the quality of the teaching staff, of the teaching factor, to develop those qualities that ensure the symbiosis between the teaching staff and the trained staff and, last but not least, to ensure a high level of the international standard which international education requires. The Bologna program provides for training on transferable credits, which ensures that education, inventiveness, innovation, etc. can be further developed in all circumstances. Internationally, it is necessary to take into account the requirements expressed by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization within UNESCO and the United Nations Institute for Statistics. Also, the OECD stipulations have to be respected and the standards contained in Eurostat documents, the Office of the European Union's Statistics Office.

Literature review

Anghelache, Gogu and Anghel (2017) have studied the offer of the higher education system in Romania. Duncan and Magnuson (2013) discuss on the investments dedicated to preschool educational programs. McNamara and O'Hara (2008) emphasize the role of self-evaluation in the development of educational system. Schlicht, Stadelmann-Steffen and Freitag (2010) develop on the inequality in the European Union educational systems. Anghelache, Isaic-Maniu, Mitruț, and Voineagu (2006) have realized a complex study on the quality of life in Romania. Deem, Mok, and Lucas (2008) research on the concept of the 'World-Class' University in Europe and Asia. Bathory and Lindstrom (2011) relate on the correlation between supranational entrepreneurship, financial incentives, and European higher education policy. Lawn (2011) analyzes the characteristics of standardization in the European education policy space. Saarinen and Ursin (2011) evaluate the most prominent approaches used in the study of policy change for higher education. Lange and Alexiadou (2010) discuss on the governance of education policy in the EU. Anghelache (2008), Anghelache and Anghel (2016) are reference works on statistic applications in economy.

pentru învățământul superior. Lange și Alexiadou (2010) discută despre guvernarea politicii educaționale în UE. Anghelache (2008), Anghelache și Anghel (2016) elaborează lucrări de referință privind aplicațiile statistice în economie. Halász și Michel (2011) abordează un subiect important al politicilor educaționale, competențele-cheie, din punctul de vedere al interpretării, formulării și implementării politicilor. Walkenhorst (2008) discută despre schimbările politicii educaționale a Uniunii Europene. Pépin (2007) prezintă o perspectivă istorică asupra cooperării în domeniul educației și formării, la nivelul Uniunii Europene, subliniind evoluția învățării, pe tot parcursul vieții, devenind un obiectiv strategic. Anghelache și colab. (2007) prezintă conceptele și instrumentele de analiză macroeconomică. Capano și Piattoni (2011) se concentrează cu privire la dezvoltarea politicii europene de învățământ superior pe baza Declarației de la Lisabona. Grek și Ozga (2010) subliniază importanța datelor în politica și guvernarea educațională, Cooper, Levin și Campbell (2009) abordează o problemă similară. Harford (2010) evaluează politicile Irlandei care vizează educația profesorilor în perspectiva provocărilor contemporane, Jackson, Rockoff și Staiger (2014) dezvoltă un subiect similar. Moutsios (2010) comentează elaborarea politicii transnaționale în sistemul de învățământ. Anghelache (2016) a prezentat situația economiei românești la orizontul anului 2016. Carneiro, Costas și Parey (2013) discută despre rolul educației timpurii în dezvoltarea viitorului adult.

Metode aplicate

În analiza efectuată, am utilizat un bogat sistem de metode statistice care dau o expresivitate mai ridicată comentariilor efectuate și concluziilor desprinse [3]. În acest sens, am apelat la serii de date publicate de Institutul Național de Statistică al României, precum și cele realizate de Eurostat. Complementar, am recurs la reprezentări grafice, serii de date cronologice, diagrame de structură etc. Pentru reliefarea unor aspecte semnificative în ceea ce privește evoluția educației și a pregătirii vocaționale, am utilizat indicatori și indici care se pretează la comparațiile internaționale. Datele concrete cuprinse în tabelele (seriile de date) au fost, în parte, prelucrate de autori, în scopul de a le face sugestive cu privire la aspectele supuse cercetării/studiului. Utilizarea de metode statistice adecvate asigură stu-

Halász and Michel (2011) approach an important subject of educational policies, the key competences, from the viewpoint of interpretation, policy formulation and implementation. Păunică, Matic, Motofei, and Manole (2009) emphasize the role of data warehouse in the financial management of the educational systems. Walkenhorst (2008) discusses on the changes of European Union's education policy. Pépin (2007) presents a historical perspective on cooperation in the field of education and training at the level of the European Union, emphasizing on the evolution of lifelong learning becoming a strategic objective. Anghelache et al. (2007) presents the concepts and instruments of macroeconomic analysis. Capano and Piattoni (2011) develop on the development of European higher education policy on the basis of the Lisbon declaration. Grek (2010) discusses on the problematisation and change in education governance in Europe. Grek and Ozga (2010) outline the importance of data in educational policy and governing, Cooper, Levin, and Campbell (2009) approach a similar issue. Harford (2010) evaluates the Ireland's policies aimed at teacher education in the perspective of the contemporary challenges; Jackson, Rockoff, and Staiger (2014) develop on a similar topic. Moutsios (2010) comments on the transnational policy-making in the education system. Papay and Kraft (2015) develop on the career progress and improvement in the case of teachers. Anghelache (2016) has presented the situation of the Romanian economy at the horizon of 2016. Carneiro, Costas, and Parey (2013) discuss on the role of early education in the development of the future adult.

Methods used

In the analysis, we have used a rich system of statistical methods that give a higher expressivity to the comments made and the conclusions drawn [3]. In this regard, we have used data series published by the National Institute of Statistics of Romania, as well as those produced by Eurostat. Complementarily, we have recourse to graphical representations, chronological data charts, structure diagrams etc. In order to highlight some significant aspects regarding the evolution of education and vocational training, we have used indicators and indices that lend themselves to international comparisons. The concrete data contained in the tables (data series) were, in part, processed by the authors in order to make them suggestive of the research / study aspects. The use of appro-

diului publicat o certă semnificație și dau conținut concluziilor desprinse.

Rezultate și discuții

• Educația primară și cuprinderea întregii populații de această vârstă

Școala ajută populația tânără să-și dezvolte calitățile native, pe care să așeze competențe necesare dezvoltării sale armonioase. Calitatea copiilor de vârstă școlară vizează nu numai dezvoltarea lor, dar, în același timp, determină includerea lor în societate, participarea lor la un standard de educație adecvat [1, pag. 168-197]. Calitatea educației pentru generația tânără în cadrul educației primare, depinde, în mod cert, de standardul cadrelor didactice care asigură pregătirea acestora. Cadrele didactice vor fi bine pregătite, dacă au înclinație în acest sens, precum și dacă au satisfacția muncii desfășurate. În Uniunea Europeană, există mai mult de 15 milioane de persoane de vârstă preșcolară activă, numărul acestora fiind de 1,9 ori mai mare, aproximativ 28 de milioane. Există 1,2 milioane de cadre preșcolare, număr care a crescut, în ultimii ani, ajungând la aproximativ 2 milioane. Un element important asupra calității învățământului primar îl reprezintă indicatorul nivelului mediu de copii care revin fiecărui cadru didactic din acest domeniu. Astfel, în anul școlar 2013-2014, numărul de copii, care reveneau la un cadru didactic, a fost mic, asigurând o bună angrenare și educare a acestora. În statele membre, numărul copiilor, care revin la un învățător, este de 9 în Estonia, ajungând la 16,6 în Cipru, România și Portugalia, în Franța fiind 21,6. În medie, în statele membre ale Uniunii Europene, unui învățător îi revin 14 copii. În tabelul 1 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat), numărul de copii, care revin la un cadru didactic din învățământul primar, este reprezentat pe țări. Este prezentată situația copiilor de vârste mici, adică dezvoltarea timpurie, grădiniță și școală primară. România se situează pe o poziție oarecum bună, în sensul că copiii de vârstă preșcolară constituie un cunatum de 581.100 de copii, iar în școala primară-932.000 de copii. Graficul prezintă numărul de copii care revin unui învățător sau educator în școala primară, înainte de aceasta, ca și în educația sau școala timpurie. România se înregistrează cu aproximativ 19 copii la un învățător în școala primară și cu 17 copii la grădiniță.

priate statistical methods provides the published study with a certain meaning and gives the contents of the conclusions drawn.

Results and discussions

• Primary education and inclusion of the entire population of this age

The school helps the young people develop their native skills to put the skills necessary for their harmonious development. The quality of school-age children aims not only at their development, but at the same time determines their inclusion in society, their participation in an adequate education standard [1, pag. 168-197]. The quality of education for the young generation in primary education certainly depends on the standard of teaching staff in their preparation. Teachers will be well prepared if they are inclined to do so, and if they have the satisfaction of their work. There are more than 15 million active pre-school-age children in the European Union, 1.9 times higher, about 28 million. There is 1.2 million preschool staff, a number that has increased, reaching over 2 million in recent years. An important element in the quality of primary education is the indicator of the average level of children in each of the teaching staff in this field. Thus, in the school year 2013-2014, the number of children returning to a teaching staff was small, ensuring their good involvement and education. In the Member States, the number of children returning to a teacher is 9 in Estonia, reaching 16.6 in Cyprus, Romania and Portugal, in France being 21.6. On average, 14 children are recruited in a Member State of the European Union. In Table 1 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat), the number of children returning to a primary school is represented by countries. The situation of children who are young, i.e. early development, kindergarten and primary school, is presented. Romania is in a rather good position, meaning that 581,100 children are preschool children and 932,000 children in primary school. The graph shows the number of children returning to a primary school teacher or educator before that, as well as in early education or school. Romania enrolls with about 19 children at a primary school per teacher and 17 children at kindergarten.

Tabelul 1/Table 1

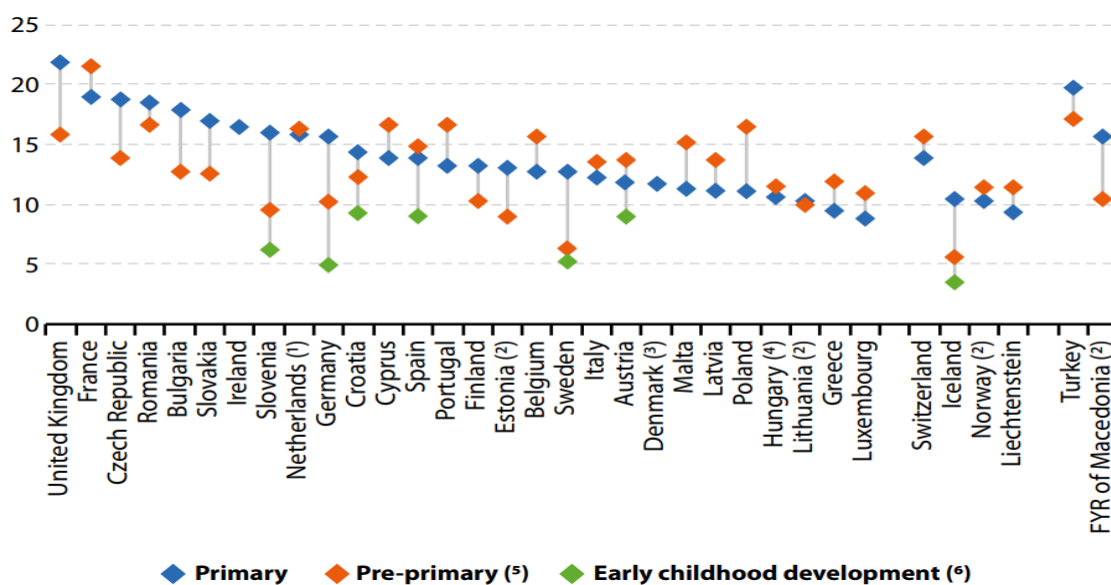
**Numărul copiilor din învățământul preșcolar și primar în Uniunea Europeană, în anul 2013/
Number of children in pre-primary and primary education in the European Union in 2013**

mii/thousands

	Dezvoltare timpurie / Early childhood development			Preșcolar/Pre-primary			Primar/Primary		
	Total	Masculin/ Male	Feminin/ Female	Total	Masculin/ Male	Feminin/ Female	Total	Masculin/ Male	Feminin/ Female
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
EU-28	:	:	:	15058,8	7 765,9	7 292,8	28 343,8	14 221,0	13 796,3
Belgia/ Belgium	:	:	:	457	234,3	222,7	764,1	390,3	373,8
Bulgaria/ Bulgaria	:	:	:	235	121,3	113,8	253,7	131,2	122,5
Republica Cehă/ Czech Republic	:	:	:	358,1	185,9	172,2	491,8	252,4	239,4
Danemarca/ Denmark	113,7	58,3	55,4	192,2	99,9	92,3	469,6	241,3	228,3
Germania/ Germany	677,9	346,7	331,2	2207,1	1 139,1	1 068,0	2890,5	1 487,7	1 402,8
Estonia/ Estonia	:	:	:	67	34,5	32,5	75,6	38,9	36,7
Irlanda/ Ireland	:	:	:	78,1	39,8	38,3	527,8	270,5	257,3
Grecia/Greece	49,5	:	:	167,1	86,1	80,9	633,5	early	307,1
Spania/Spain	449,4	233,6	215,9	1465,6	755,7	709,9	2 934,6	1 502,1	1 432,5
Franța/France	:	:	:	2560,8	1 309,9	1 250,8	4 171,0	2 137,6	2 033,4
Croația/ Croatia	23	12,2	10,9	105	54,5	50,5	160,3	82,2	78,1
Italia/Italy	:	:	:	1686,1	874,6	811,5	2 861,0	1 475,3	1 385,7
Cipru/Cyprus	:	:	:	22,8	11,7	11,1	54,1	27,8	26,3
Letonia/ Latvia	:	:	:	79,7	40,9	38,8	114,1	58,6	55,4
Lituania/ Lithuania	19	9,7	9,3	93,6	48	45,6	109	56	53
Luxemburg/ Luxembourg	:	:	:	16,5	8,4	8,1	35,3	18,1	17,1
Ungaria/ Hungary	:	:	:	340,2	175,7	164,5	385,5	199	186,4
Malta/Malta	:	:	:	8,9	4,6	4,3	23,7	12,1	11,5
Olanda/ Netherlands	:	:	:	521,3	266,8	254,5	1 251,0	642,8	608,3
Austria/ Austria	36,7	18,9	17,8	237,3	122,1	115,3	327,2	168,4	158,8
Polonia/ Poland	:	:	:	1216,5	625,9	590,6	2 160,9	1 107,4	1 053,5
Portugalia/ Portugal	:	:	:	266,7	138,9	127,7	693	361	332,1
România/ Romania	:	:	:	581,1	297,5	283,7	932	482,5	449,4
Slovenia/ Slovenia	24,9	12,8	12,1	58,2	30,3	28	109,2	56,2	53,1
Slovacia/ Slovakia	:	:	:	154,7	80	74,6	211,4	109	102,4

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Finlanda/ Finland	50,1	25,7	24,5	194,5	99,6	94,9	348,4	178,7	169,7
Suedia/ Sweden	160,3	82,5	77,8	429,7	221,6	208,1	733,4	366	367,4
Regatul Unit/United Kingdom	257,9	131,3	126,6	1258,2	658,3	599,9	4622,2	2 367,8	2 254,4
Islanda/ Iceland	6,1	3,1	3	13,5	7	6,6	29,6	15,1	14,5
Liechtenstein/ Liechtenstein	:	:	:	0,8	0,4	0,4	2	1	0,9
Norvegia/ Norway	102,5	52,6	49,9	183,7	94,2	89,5	425	217,2	207,8
Elveția/ Switzerland	:	:	:	158,2	81,8	76,5	453,9	233,8	220,1
Macedonia/ FYR of Macedonia	5,9	3,1	2,8	21	10,7	10,3	109,9	56,7	53,2
Serbia/Serbia	31,5	16,2	15,3	156,9	80,7	76,2	:	:	:
Turcia/Turkey	:	:	:	1077,9	562,2	515,8	5 593,9	2 862,7	2 731,2

Sursa/Source: Eurostat – Key figures on Europe 2016, pag. 60

Note: ranked on ratio for primary education.

(1) Primary education: 2012.

(2) Pre-primary education: includes early childhood educational development.

(3) 2011. Primary education: includes lower secondary education.

(4) Includes management personnel.

(5) Denmark and Ireland: not available.

(6) Belgium, Bulgaria, Czech Republic, Denmark, Estonia, Ireland, Greece, France, Italy, Cyprus, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Hungary, Malta, Netherlands, Poland, Portugal, Romania, Slovakia, Finland, United Kingdom, Liechtenstein, Norway, Switzerland, FYR of Macedonia and Turkey: not available.

Figura 1. Numărul copiilor care revin unui cadru didactic în învățământul preșcolar și primar, în statele membre ale Uniunii Europene, în anul 2013 / Figure 1. The number of children enrolled in a preschool and primary education in the Member States of the European Union in 2013

Sursa / Source: Eurostat – Key figures on Europe 2016, pag. 61

• Educația secundară

Copiii care intră în școala secundară, conform situației prezentate de țările din Uniunea Europeană, sunt cei cuprinși în intervalul de vârstă 10-13 ani. Există două niveluri de școală secundară ajungându-se ca, în general, nivelul ultim să fie cuprins între 14 și 16 ani când ei, copiii, își completează cunoștințele mergând la astfel de școli. La școala post-secundară, non-terțiară, se asigură continuarea educației. În Uniunea Europeană, peste 20 de milioane de copii urmează școala secundară, aproximativ 81,9% în sectorul public, puțini merg în sectorul privat. Școala postsecundară asigură continuarea educației copiilor, așa, încât în majoritatea țărilor, 90,8% dintre copiii care urmează aceste cursuri, merg și urmează programe vocaționale. În tabelul 2 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat), se prezintă clasificarea țărilor membre ale Uniunii Europene, în ceea ce privește urmarea școlii secundare pe cele trei nivele, și anume: școala secundară inferioară secundară în domeniul public și privat, apoi, școala secundară superioară, avansată și școala post-secundară sau non-terțiară.

• Secondary education

The children entering the secondary school, according to the situation presented by the countries of the European Union, are those in the age range of 10-13 years. There are two levels of secondary school, with the overall level being between 14 and 16 years old when they complement their knowledge by going to such schools. In non-tertiary post-secondary schools, the continuation of education is ensured. In the European Union, over 20 million children attend secondary school, some 81.9% in the public sector, few go to the private sector. The post-secondary school ensures further education of children, so that in most countries 90.8% of the children attending these courses go and follow vocational programs. Table 2 presents the classification of the European Union Member States as regards the follow-up of the three-level drop-up school, i.e.: lower secondary school in the public and private sectors, then upper secondary school, advanced and post-secondary school; or non-tertiary.

Tabelul 2/Table 2

**Numărul de cursanți în învățământul secundar, pe țări ale Uniunii Europene, 2013/
Number of students in secondary education by countries of the European Union 2013**

mii/thousands

	Școala secundară inferioară/ Lower secondary			Școala secundară superioară/ Upper secondary			Școala post-secundară sau non-terțiară/ Post-secondary non-tertiary		
	Total	Public/ Public (% din total/% of total)	Privat/ Private	Total	Public/ Public (% din total/% of total)	Privat/ Private	Total	Public/ Public (% din total/% of total)	Privat/ Private
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
EU-28	20 188.4	81,9	18,1	21 388.8	71,8	28,2	1 670.6	60,1	39,9
Belgia/ Belgium	432,9	42,2	57,8	773,7	41,1	58,9	62	27,2	72,8
Bulgaria/ Bulgaria	235,5	94	6	284,1	95,6	4,4	2,5	13,3	86,7
Republica Cehă/Czech Republic	365,2	97,1	2,9	436,1	85,4	14,6	58,5	88,2	11,8
Danemarca/ Denmark	244,1	73,1	26,9	311,2	98	2	–	–	–
Germania/ Germany	4 713.7	90,4	9,6	2 575.7	92	8	828,7	74,9	25,1
Estonia/ Estonia	36,9	95,9	4,1	43,9	96,6	3,4	10,6	92,8	7,2
Irlanda/ Ireland	189,5	100	0	153,4	98,4	1,6	55,6	98,8	1,2

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Grecia/ Greece	323,9	95,3	4,7	371	95,9	4,1	:	:	:
Spania/Spain	1 663,5	70,6	29,4	1 632,9	75,1	24,9	:	:	:
Franța/ France	3 332,3	78,1	21,9	2 581,5	68,4	31,6	34,8	68	32
Croația/ Croatia	190,9	99,6	0,4	188,2	96	4	–	–	–
Italia/Italy	1 813,9	96,1	3,9	2 780,4	90,9	9,1	8,2	0	100
Cipru/ Cyprus	28,7	83,6	16,4	32,1	80,9	19,1	0,2	100	–
Letonia/ Latvia	55,3	98,8	1,2	71,6	97,6	2,4	3,5	96,2	3,8
Lituania/ Lithuania	203	98,1	1,9	91,2	98,9	1,1	15,4	99,5	0,5
Luxemburg/ Luxembourg	21,8	81	19	24,4	83,2	16,8	0,8	100	0
Ungaria/ Hungary	390,3	85,3	14,7	500,4	73,5	26,5	74,3	47,8	52,2
Malta/Malta	13,2	56,1	43,9	17,8	71,8	28,2	2,4	100	0
Olanda/ Netherlands	:	:	:	:	:	:	1,6	100	–
Austria/ Austria	336,7	90,7	9,3	369,8	89,6	10,4	19,8	59,9	40,1
Polonia/ Poland	1 188,2	94,5	5,5	1 589,5	84,1	15,9	323,4	16,5	83,5
Portugalia/ Portugal	400,5	87,3	12,7	398,4	79,1	20,9	10,3	87,8	12,2
România/ Romania	812,2	99,7	0,3	851,5	97,8	2,2	92,9	51,5	48,5
Slovenia/ Slovenia	54,6	99,7	0,3	93	96,3	3,7	–	–	–
Slovacia/ Slovakia	259,2	93,3	6,7	222,3	84,8	15,2	18,4	83,3	16,7
Finlanda/ Finland	181,4	95,2	4,8	359,6	81,2	18,8	24,2	84,1	15,9
Suedia/ Sweden	321,1	84,7	15,3	517,5	82,1	17,9	22,7	41,2	58,8
Regatul Unit/ United Kingdom	2 379,8	47,7	52,3	4 117,2	26	74	–	–	–
Islanda/ Iceland	12,7	99,1	0,9	25,5	80,2	19,8	0,9	34,9	65,1
Liechtenstein/ Liechtenstein	1,6	92,9	7,1	1,8	98,2	1,8	–	–	–
Norvegia/ Norway	190,5	96,5	3,5	252,1	89,1	10,9	4,9	20,6	79,4
Elveția/ Switzerland	296,9	91,8	8,2	349,3	85,4	14,6	13,5	15,3	84,7
Macedonia/ FYR of Macedonia	86,6	100	–	90,4	98,2	1,8	0,3	100	–
Turcia/ Turkey	5 567,0	97	3	4 995,6	96,9	3,1	–	–	–

Sursa/Source: Eurostat - Key figures on Europe 2016, pag. 63

Tabelul prezintă date concrete raportate la participarea copiilor la aceste forme de educație, în sectorul privat și sectorul public. Datele sunt prezentate atât în cifre absolute, cât și procentual. De exemplu, România la nivelul de educație școală secundară inferioară sunt cuprinși 812.200 de copii, dintre care 99,7% merg la școlile de stat și numai 0,3% la cele private. La școala secundară superioară frecvențează 851.500 de copii, dintre care 97,8% sunt în școlile de stat și numai 2,2% sunt în școlile private. Iar la post-secundară, non-terțiară, sunt înscriși 92.900 din care 51,5% urmează școli de stat, iar 48,5% școli private. Se constată că, pe măsură ce se avansează în nivelul de educație, s-a dezvoltat și în România rețeaua de învățământ privat [2, 3]. Se pot efectua o serie de comparații, în acest context, existând câteva curiozități, cum ar fi, de exemplu, în Italia, unde, la școala secundară, non-terțiară, toți copiii merg la școlile private, iar în Cipru, tot la această categorie, 100% merg la școlile publice. În aceeași situație, se mai află și Luxemburgul, Malta, Olanda, unde învățământul secundar, non-terțiar, se realizează numai în sectorul public.

The table presents concrete data on children's participation in these forms of education, in the private sector and the public sector. The data are presented in both absolute and percentage figures. For example, Romania has 812,200 children, of which 99.7% go to state schools and only 0.3% to private ones. Upper secondary school attends 851,500 children, of which 97.8% are in state schools and only 2.2% are in private schools. At post-secondary, non-tertiary, 92,900 are registered, out of which 51.5% attend state schools and 48.5% private schools. It is noticed that as the level of education is advancing, the private education network has also developed in Romania. A number of comparisons can be made in this context, with some curiosities, such as in Italy where all non-tertiary schools go to private schools, and in Cyprus, 100% of this category goes to Public schools. In the same situation, there are also Luxembourg, Malta, the Netherlands, where non-tertiary secondary education is carried out only in the public sector.

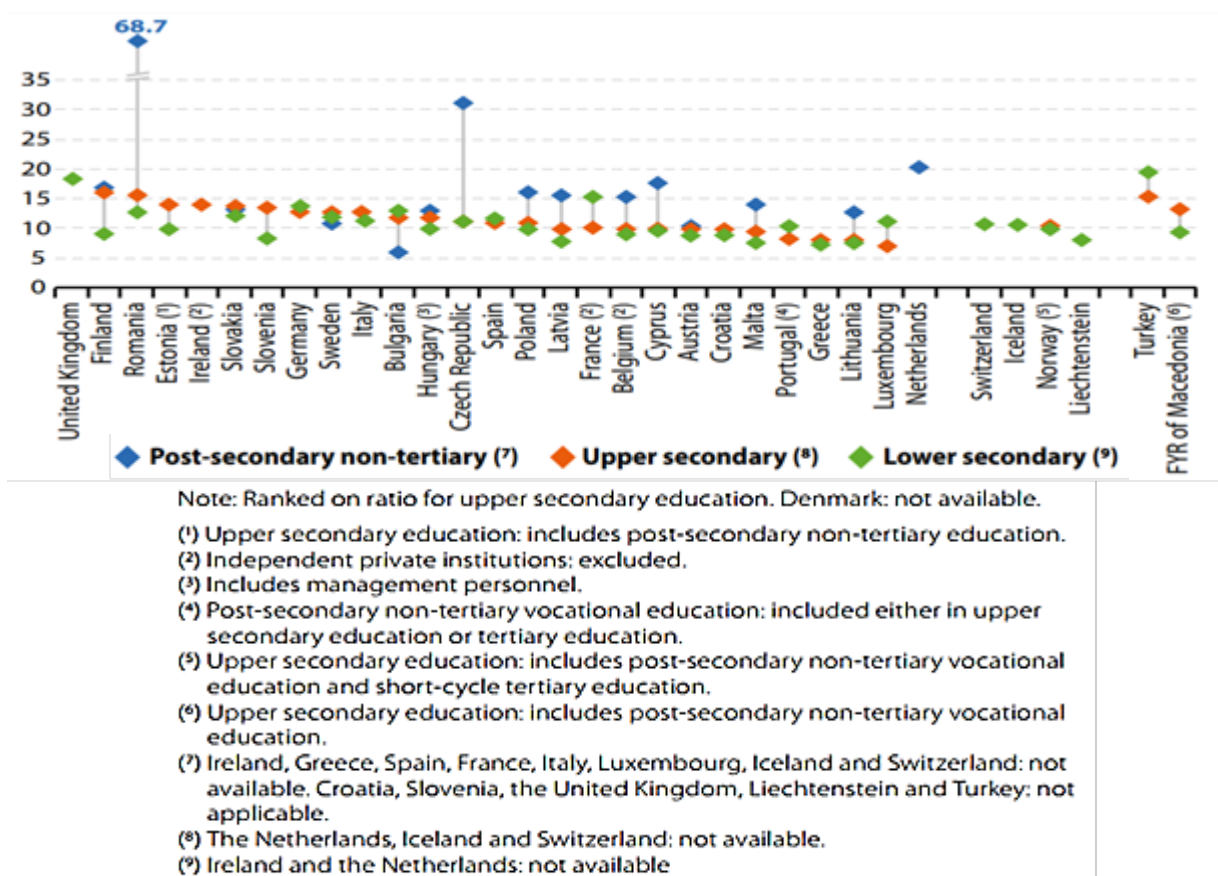

Figura 2. Numărul de copii care revin unui profesor în școala secundară/
 Figure 2. Number of children returning to a secondary school per teacher
 Sursa/Source: Eurostat – Key figures on Europe 2016, pag. 64

În figura 2 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat), este prezentată rata numărului de copii la un învățător/profesor în școala secundară se constată că, în România, la școala post-secundară, non-terțiară, unui cadru didactic îi revin 68 de copii, iar la învățământul secundar inferior și superior sunt 13, respectiv 16 copii.

- **Educația terțiară**

Educația terțiară este realizată de universități sau institute de înaltă educație [4]. Aceasta urmează nivelului școlii secundare. Aceasta joacă un rol important în societate, deoarece de pe băncile acestor instituții de învățământ superior vin și se formează specialiști pentru economia națională. În Uniunea Europeană, există 19,6 milioane de studenți la nivelul terțiar, din care 7,5% urmează cursuri scurte, terțiare, 60,7% urmează studii obținând diplome de Licență, 28,1% în domeniul masteral, iar 3,7% în domeniul doctoranturii. O treime dintre studenții care urmează școala terțiară studiază Științele sociale, Afacerile sau Dreptul, unde sunt mai multe persoane de gen feminin decât de gen masculin. Al doilea, cel mai comun domeniu, este cel al educației în Inginerie, Construcții, unde întâlnim 5,7% dintre studenți. În acest domeniu, trei sferturi dintre studenți sunt de gen masculin. În domeniul sănătății întâlnim 3,2% dintre studenți care urmează cursuri universitare, masterale și doctorale. Aproximativ 4,8 milioane dintre studenți care au absolvit cursurile educației terțiare și-au găsit și locuri de muncă în economiile respective. Ca număr de absolvenți ai acestor școli terțiare, în frunte, se situează țări, precum Franța cu 734.000 de absolvenți, Marea Britanie – 792.000 de absolvenți, Polonia – 598.000 și Germania cu 496.000. Analiza distribuției studenților din învățământul terțiar, în funcție de domeniu, relevă că cei mai mulți sunt în domeniul Social, Afaceri și Drept, apoi în domeniul Ingineriei, al Sănătății, Științelor Umane, Matematicii și Calculatoarelor, în domeniul Educației, Serviciilor, Agriculturii și altor domenii.

Tabelul 3 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat) evidențiază numărul de studenți, care urmează cursuri la nivel superior, având aici o structurare pe numărul total al celor care urmează cursuri terțiare, cei care urmează cursurile scurte, adică post-liceale, cei care urmează cursuri licențiate, cei care urmează masteratul sau echivalentul masteratului și cei care urmează doctoratul.

Figure 2 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat) shows the rate of number of children in a teacher / teacher in the secondary school, it is noticed that in Romania, 68 post-secondary and non-tertiary schools are in education, and lower and upper secondary education are 13, respectively 16 children.

- **Tertiary education**

Tertiary education is carried out by universities or higher education institutions [4]. It follows the level of the secondary school. It plays an important role in society because the banks of these higher education institutions come and form specialists for the national economy. There are 19.6 million tertiary students in the European Union, of whom 7.5% attend short, tertiary courses, 60.7% attend Bachelor degree studies, 28.1% masters, and 3.7% doctoral studies. One third of students study Social Sciences, Business, or Law, where there are more females than male. The second, most common area is that of Engineering, Construction where we meet 5.7% of students. In this area, three-quarters of the students are male. In the area of health, we meet 3.2% of university students, master and doctoral students. Approximately 4.8 million students who have completed tertiary education courses have also found jobs in those economies. As the number of graduates of these tertiary schools, leading countries such as France with 734,000 graduates, the UK – 792,000 graduates, Poland – 598,000 and Germany – 496,000. The analysis of the tertiary education distribution, according to the field, reveals that most of them are in the field of Social, Business and Law, then in the field of Engineering, Health, Humanities, Mathematics and Computers in the field of Education, Services, Agriculture and other fields.

Table 3 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat) highlights the number of students attending higher-level courses, with a structure based on the total number of those attending tertiary courses, those attending short courses, i.e. post-secondary, those who follow the licensed courses, those who follow the masters or the equivalent Master and doctoral students.

Tabelul 3/Table 3

Numărul studenților cuprinși în învățământul terțiar, pe sexe și state ale Uniunii Europene/
 Number of students enrolled in tertiary education, by sex and state of the European Union
 mii/thousands

	Terțiar total/ Tertiary total		Post-liceal/ Short-cycle tertiary		Licență sau echivalent/ Bachelor's or equivalent		Masterat sau echivalent/ Master's or equivalent		Doctorat sau echivalent/ Doctoral or equivalent	
	Masculin/ Male	Feminin/ Female	Masculin/ Male	Feminin/ Female	Masculin/ Male	Feminin/ Female	Masculin/ Male	Feminin/ Female	Masculin/ Male	Feminin/ Female
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
EU-28	8969,1	10 663,2	688,2	787,3	5 541,8	6 371,6	2 344,6	3 162,7	394,5	341,5
Belgia/Belgium	216,3	272,2	9,2	15	160,2	204	39	46,5	8	6,6
Bulgaria/Bulgaria	129,1	154,9	–	–	91,9	103,8	34,6	48,4	2,6	2,7
Republica Cehă/ Czech Republic	182	245,4	0,4	0,6	115,3	152,4	52,2	81,3	14,2	11
Danemarca/ Denmark	125,5	165,7	16,2	15,5	75,3	107	29,1	38,4	4,8	4,8
Germania/ Germany	1 469,9	1 310,1	0,1	0,4	913,3	722,6	429,7	500,6	126,8	86,4
Estonia/Estonia	26,9	37,9	–	–	19,5	25,3	6,2	10,8	1,3	1,8
Irlanda/Ireland	98,8	100,6	24,4	17,3	56,9	64,3	13,4	15	4,1	4,1
Grecia/Greece	337,7	321,6	–	–	305,4	282,8	20,2	27,9	12,1	10,9
Spania/Spain	914,8	1 054,6	174,5	171,9	497,5	587,5	230,5	283,8	12,3	11,4
Franța/France	1 062,6	1 275,6	251,6	253,3	387,2	544,6	387,1	444,9	36,7	32,8
Croația/Croatia	71,7	92,9	:	:	48,2	54,6	21,9	36,3	1,7	2
Italia/Italy	804,1	1 068,5	1,9	0,6	497	611,1	288,1	438,9	16,9	18
Cipru/Cyprus	14,3	17,7	1,4	1,9	9,5	10,5	3	4,9	0,4	0,5
Letonia/Latvia	38,7	55,7	7	10,3	26,4	36,9	4,2	7,1	1,1	1,4
Lituania/Lithuania	66,4	93,2	–	–	54,4	70,1	10,9	21,6	1,1	1,6
Luxembur/ Luxembourg	3,2	3,4	0,1	0,2	1,7	1,7	1,2	1,2	0,3	0,2
Ungaria/Hungary	160,9	198,1	13,5	23,5	110,7	127	32,9	44,1	3,8	3,6
Malta/Malta	5,6	7	1,1	1,3	3	3,9	1,4	1,7	0	0
Olanda/Netherlands	327,1	347,7	3	2,3	272,7	285,7	44,5	52,9	6,9	6,8
Austria/Austria	196,8	225,9	35,6	41,2	84,5	95,7	63,2	76,9	13,6	12,1
Polonia/Poland	764,6	1 138,1	2	8,9	542,7	723,8	200	383	19,8	22,5
Portugalia/Portugal	173,7	197,3	–	–	107,5	124,1	57,2	62,8	9,1	10,4
România/Romania	284,9	333,2	–	–	199,1	210,5	75	112,2	10,8	10,5
Slovenia/Slovenia	41,5	56,2	7,6	5,8	23	31,9	9,2	16,6	1,7	1,9
Slovacia/Slovakia	84,5	125	0,9	1,9	49,7	71,1	28,2	46,7	5,7	5,2
Finlanda/Finland	143,1	165,9	0,1	0	109,1	119,2	24,1	36	9,9	10,7
Suedia/Sweden	176	260,6	13,1	12,9	93,2	159,8	58,6	77,4	11	10,5

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Regatul Unit/ United Kingdom	1048,0	1 338.2	124,5	202,3	686,7	840	178,9	244,7	58	51,1
Islanda/Iceland	7,2	11,9	0,2	0,2	5,4	8,4	1,4	3	0,2	0,3
Liechtenstein/ Liechtenstein	0,6	0,3	–	–	0,4	0,2	0,2	0,1	0,1	0
Norvegia/Norway	105,2	105,2	7,3	2,5	69,8	112,2	24,5	31,8	3,6	3,8
Elveția/Switzerland	141,3	138,5	4,5	6,3	94,7	91,7	29,6	30,4	12,5	10,2
Macedonia/ FYR of Macedonia	27,6	33,1	–	–	25,9	31	1,6	2	0,1	0,1
Turcia/Turkey	2 706.9	2 268.8	827,8	699,9	1 657.5	1 395.2	176	138,8	45,6	34,8

Sursa/Source: Eurostat – Key figures on Europe 2016, p. 66

Interesant este faptul că, în cazul României, în totalitate, urmează astfel de cursuri 284.900 de băieți și 333.200 de fete. Cursurile de scurtă durată post-liceale nu sunt evidențiate în cazul României, iar în cazul cursurilor universitare de licență, studiază 199.100 de fete și 210.500 de băieți. La echivalentul master, urmează cursurile 75.000 de băieți și 112.200 de fete. În școlile doctorale, este echilibru – 10.800 de băieți și 10.500 de fete. Se poate face o analiză comparativă și cu alte țări, rezultând, însă, că, într-un anumit fel, România se află, ținând seama și de mărimea populației, într-o poziție de mijloc între țările europene. La capitolul cercetare-doctorat, Germania se situează pe primul loc, urmează apoi Franța, Marea Britanie, țări cu vastă experiență în acest domeniu, cu economie dezvoltată și echilibrată care asigură și locurile de muncă pentru absolvenți. Un alt aspect îl constituie abandonul școlar. O problemă, care s-a dezvoltat și care ține seama de două corelații [6, pag. 57-66]: oferta de locuri de muncă după absolvirea universităților, pentru cei care termină cursurile, apoi situația materială, care le permite sau nu să termine cursurile, așa încât pe întregul parcurs al școlii, de la început până la absolvirea masteratului, înregistrăm ieșirea din învățământ fie voluntar, fie impus de anumite situații. Ieșirea din învățământ, timpuriu, depinde și de dificultățile pe care le prezintă piața muncii [10, p. 159-171].

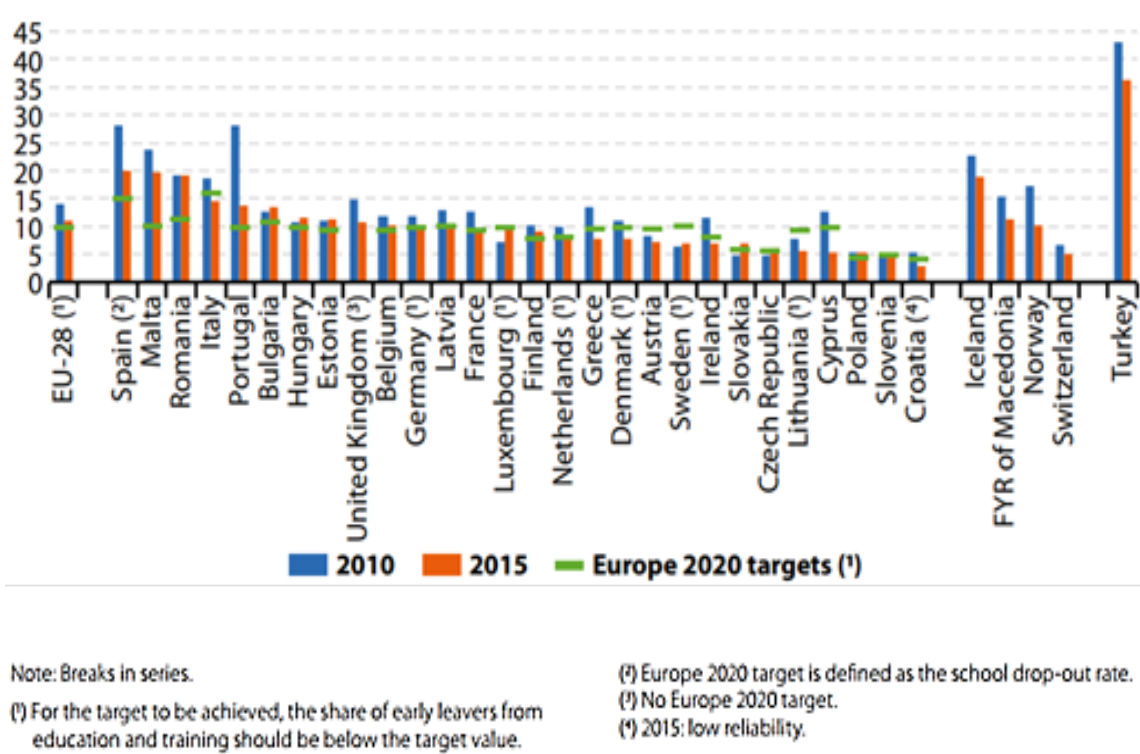
De exemplu, când este dificil să obțină un loc de muncă pentru a le asigura veniturile și nivelul de trai, mulți se limitează la a urma formal școala și a o părăsi pe parcurs (Deem, Mok și Lucas, 2008). Este vizată, de către Uniunea Europeană, găsirea unei strategii comune, astfel încât, până în 2020, procentul abandonului școlar să se

Interesant is the fact that Romania has a total of 284,900 boys and 333,200 girls. Short-term post-secondary courses are not highlighted in the case of Romania, and in the case of undergraduate courses study 199,100 girls and 210,500 boys. The equivalent of the master is attended by 75,000 boys and 112,200 girls. Doctoral schools have a balance of 10,800 boys and 10,500 girls. A comparative analysis can also be made with other countries, but in a certain way Romania, considering the size of the population, is in a middle position among the European countries. At the PhD, Germany is ranked first, followed by France, Great Britain, countries with extensive experience in this field, with developed and balanced economy that also provides jobs for graduates. Another aspect is school abandonment. A proliferation that has developed and takes into account two correlations [6, pag. 57-66]: the job offer after graduating from universities, for those who complete the courses, then the material situation that allows them or not to complete the courses, so that throughout the course of the school, from Beginning with the graduation of the master's degree, we record the exit from education, either voluntarily or imposed by certain situations. Early learning also depends on the difficulties the labor market faces [10, p. 159-171].

For example, when it is difficult to get a job to secure their income and living standards, many are limited to attending school formally and leaving it out (Deem, Mok și Lucas, 2008). It is the European Union's target of finding a common strategy, so that by 2020 the percentage of dropout drops to a maximum of 10% [8, p. 514-606]. The percentage of school drop-outs is different for primary, secondary, tertiary education [9, p.123-160]. Another cause would be that, in very

reducă la maximum 10% [8, p. 584-606]. Procentele care se întâlnesc, din punct de vedere al abandonului școlar, sunt diferite la învățământul primar, secundar, terțiar [9, p.123-160]. O altă cauză ar fi și aceea că, în prea puține cazuri, se asigură o corelație perfectă între disciplinele care se predau, încărcarea cu ore a copiilor, legarea acestora de practică, de cele mai multe ori, activitățile practice fiind formale sau necorelate, pe de-a întregul, cu specificul cursurilor pe care le urmează studenții în educația secundară și terțiară. Pe total, constatăm că a existat o oarecare reducere a numărului celor care părăsesc școala prematur (de timpuriu) [12, p.109-132]. Astfel, între 2010 și 2015, înregistrăm o reducere a acestui eșalon care părăsește școala cu 2,9 procente. De regulă, se constată că nivelul celor care părăsesc școala este mai mic la băieți și ceva mai mare la fete. Între 2006 și 2016, proporția totală a celor care au părăsit școala a fost de 5%, în medie, anual la fete și de 3,7% la băieți.

few cases, a perfect correlation is ensured between the subjects being taught, the child's loading of classes, their attachment to practice, most often the practical activities being formal or uncorrelated, along with the specifics of the courses attended by students in secondary and tertiary education. Overall, we find that there has been some reduction in the number of early school leavers [12, p.109-132]. Thus, between 2010 and 2015, there is a reduction in this echelon leaving school by 2.9 per cent. Usually it is found that the level of school dropouts is lower for boys and slightly higher for girls. In the period 2006 and 2016, the total proportion of those who left school was 5% on average for girls and 3,7% for boys.

Figura 3. Evoluția numărului abandonului, în educație și pregătire, în perioada 2010-2015, în Uniunea Europeană (% din populația în vârstă de 18-24 de ani)/ Evolution of abandonment in education and training 2010-2015 in the European Union (% of the population aged 18-24)

Sursa/Source: Eurostat – Key figures on Europe 2016, pag. 6

În figura 3 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat), se prezintă situația celor care au părăsit școala în 2010, în 2015 și un oarecare target în ceea ce privește nivelul care va fi atins în 2020, conform strategiei Uniunii Europene.

Figure 3 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat) shows the situation of those who left school in 2010, in 2015, and a certain target in terms of the level to be reached in 2020 in line with the European Union strategy.

Tabelul 4/Table 4

**Distribuția celor care abandonează școala și pregătirea în vârstă de 18-24 în 2015
în Uniunea Europeană/ Distribution of those leaving school and training aged 18-24 in 2015
in the European Union**

	Total (bărbați și femei tineri) / Total (young men and women)					Total bărbați tineri angajați și neangajați/ Total young men employ- ed and not employed	Total femei tinere angajate și neangajate/ Total young women employed and not employed
	din care/of which						
	Total (angajați și neangajați) / Total (employed and not employed)	Angajați/ Employed	Nean- gajați/ Not emp- loyed	din care/of which			
1	2	3	4	5	6	7	8
EU-28	11	4,6	6,4	4,3	2,1	12,4	9,5
Belgia/Belgium	10,1	3,7	6,4	4,3	2,1	11,6	8,6
Bulgaria/Bulgaria	13,4	2,9	10,5	4,4	6,1	13,3	13,4
Republica Cehă/ Czech Republic	6,2	2,2	4	1,7	2,3	6,4	6
Danemarca/ Denmark	7,8	3,8	4	2,1	1,9	9,7	5,7
Germania/ Germany	10,1	4,5	5,6	3,5	2,1	10,4	9,8
Estonia/Estonia	11,2	6,2	5	2,5	2,4	13,2	9
Irlanda/Ireland	6,9	1,8	5,1	2,8	2,3	8,4	5,4
Grecia/Greece	7,9	3	4,9	3,4	1,5	9,4	6,4
Spania/Spain	20	7,8	12,1	9,9	2,2	24	15,8
Franța/France	9,3	3,1	6,2	4,3	1,9	10,1	8,5
Croația/Croatia	2,8	0,5	2,3	1,6	0,7	3,6	2,1
Italia/Italy	14,7	4,7	10	8	2	17,5	11,8
Cipru/Cyprus	5,3	2,3	2,9	2,1	0,8	7,7	3,2
Letonia/Latvia	9,9	6,2	3,8	2,3	1,4	13,4	6,2
Lituania/Lithuania	5,5	2,1	3,4	:	1,9	6,9	4
Luxemburg/ Luxembourg	9,3	5,6	3,7	2,9	:	10,5	8,1
Ungaria/Hungary	11,6	4,7	6,9	4	2,9	12	11,2
Malta/Malta	19,8	13,9	5,9	4,1	1,9	22,9	16,6
Olanda/ Netherlands	8,2	5	3,2	2	1,2	9,9	6,4
Austria/Austria	7,3	3,5	3,8	2,5	1,3	7,8	6,8
Polonia/Poland	5,3	2	3,3	1,8	1,5	7,2	3,2
Portugalia/ Portugal	13,7	7,4	6,3	5,2	1,1	16,4	11
România/Romania	19,1	9,3	9,7	4,4	5,3	19,5	18,5

1	2	3	4	5	6	7	8
Slovenia/Slovenia	5	1,7	3,3	2,1	1,2	6,4	3,4
Slovacia/Slovakia	6,9	1,6	5,3	3,2	2,1	6,9	6,8
Finlanda/Finland	9,2	3,5	5,7	3,2	2,4	10,6	7,9
Suedia/Sweden	7	3,9	3,1	2	1,1	7,6	6,4
Regatul Unit/ United Kingdom	10,8	5,5	5,3	3,2	2,1	11,7	9,8
Islanda/Iceland	18,8	14,9	3,9	2,6	:	24,9	12,4
Norvegia/Norway	10,2	6,8	3,4	2,1	1,3	12,4	8
Elveția/Switzerland	5,1	2,8	2,3	1,9	0,5	5,3	5
Macedonia/ FYR of Macedonia	11,4	3,2	8,2	3,7	4,5	10	12,9
Turcia/Turkey	36,4	17,2	19,2	5,2	13,9	35	37,6

Sursa/Source: Eurostat - Key figures on Europe 2016, p. 68

Distribuția celor care abandonează educația înainte de terminarea cursurilor, între 18 și 24 de ani, ne arată câți dintre aceștia intră în câmpul muncii, câți nu intră în câmpul muncii, câți dintre ei sunt bărbați și ar dori să muncească și câți dintre ei sunt cei care nu ar dori să muncească. În cazul României, numărul total al celor care abandonează școala și sunt cuprinși în activitate sau nu, este de 19.100 anual, dintre care se încadrează în câmpul muncii 9.350, nu se încadrează în câmpul muncii 9.750. Dintre aceștia, 4,4% sunt cei care nu se încadrează și ar dori să găsească un loc de muncă, iar 5,3% nu ar dori. Este vorba de o situație care este particulară fiecărei țări și care depinde și de sistemul de educație, de stimulentele pe care cei care sunt chemați să urmeze cursurile și să le termine le întrezăresc în ceea ce privește viitorul lor [13, pag. 937-952].

- **Învățarea continuă sau pe termen lung**

Orice specialist care a terminat o pregătire complexă, având vârsta cuprinsă între 25 și 64 de ani, trebuie să-și propună să urmeze o pregătire pe termen lung. Aceasta se poate face prin cursuri de specializare, prin reconversie profesională, prin urmarea unor forme particulare în domeniul cercetării, aplicării, inovării [14, pag. 349-360]. Din acest punct de vedere, în anul 2015, proporția persoanelor cu vârsta cuprinsă între 25 și 64 de ani pe total Uniunea Europeană, care participau la continuarea pregătirii și educației era de 10,7%, ceea ce reprezintă cu 1,4% mai mult față de 2010. Proporția persoanelor care au dorit și au participat la continuarea pregătirii a fost de 11,7% la femei și 9,7% la bărbați, și se anticipează că, în următorii cinci ani, până în 2020,

The distribution of those dropping out of school before the 18-24 year-olds shows how many of them are entering the labour market, how many do not get into the workforce, how many of them are men and would like to work, and how many of them are not. Would like to work. In the case of Romania, the total number of those dropping out of school and working or not, is 19,100 per year, out of which 9,350 are in the workforce, 9,750 do not work. Of these, 4.4% of those who do not fall would like to find a job, and 5.3% would not want. It is a situation that is particular to each country and which also depends on the education system, the incentives that those who are called upon to attend and finish the courses are aware of their future [13, p. 937-952].

- **Continuous or long-term learning**

Any specialist who has completed a complex training between the ages of 25 and 64 must propose to pursue a long-term training. This can be done through specialization courses, through professional reconversion, by following particular forms in the field of research, application, innovation [14, p. 349-360]. From this point of view, in 2015, the proportion of people aged 25-64 on the total European Union participating in continuing education and training was 10.7%, which is 1.4% more than in 2010. The proportion of people who wanted and participated in continuing training was 11.7% for women and 9.7% for men, and it is expected that in the next five years, by 2020, these percentages will increase to some extent. There is an appreciation and analysis also from the point of view of the persons who complete their training and at higher ages, all

aceste procente să crească într-o oarecare măsură. Există o apreciere și o analiză și din punct de vedere al persoanelor care își desăvârșesc pregătirea și la vârste mai ridicate, toate acestea depinzând de cerințele pieței muncii, de stimulentele pe care doritorii le întrezăresc și le utilizează ca pregătire, perfecționare pentru a dobândi o poziție socială mai bună. În tabelul 5, sunt prezentate datele, în procente, cu privire la continuarea studiilor a persoanelor cu vârsta cuprinsă între 25 și 64 de ani, în domeniul educației și pregătirii.

depending on the requirements of the labour market, the incentives that the students see and use as training, training to acquire a position Better social. In Table 5 we have presented the percentage data on the continuation of studies of people aged 25-64 in the field of education and training.

Tabelul 5/Table 5

Persoanele care continuă pregătirea până la vârsta de 64 de ani (% din populația cu vârstă de 25-64 de ani)/ Persons who continue education until the age of 64 (% of the population aged 25-64)

	Total		Masculin/Male		Feminin/Female	
	2010	2015	2010	2015	2010	2015
EU-28	9,3	10,7	8,4	9,7	10,2	11,7
Belgia/Belgium	7,4	6,9	7,2	6,5	7,6	7,3
Bulgaria/Bulgaria	1,6	2	1,5	1,9	1,7	2,1
Republica Cehă/Czech Republic	7,8	8,5	7,6	8,3	8	8,6
Danemarca/Denmark	32,6	31,3	26	25,3	39,2	37,3
Germania/Germany	7,8	8,1	7,9	8,2	7,7	8
Estonia/Estonia	11	12,4	8,6	10,6	13,1	14,1
Irlanda/Ireland	7	6,5	6,6	6	7,5	7
Grecia/Greece	3,3	3,3	3,4	3,3	3,2	3,3
Spania/Spain	11,2	9,9	10,3	9,2	12,1	10,7
Franța/France	5	18,6	4,5	15,9	5,4	21,1
Croația/Croatia	3	3,1	3	2,7	3	3,6
Italia/Italy	6,2	7,3	5,9	6,9	6,5	7,7
Cipru/Cyprus	8,1	7,5	7,9	7	8,2	8
Letonia/Latvia	5,4	5,4	3,6	4,1	7	7,2
Lituania/Lithuania	4,4	5,8	3,5	5,1	5,2	6,5
Luxemburg/Luxembourg	13,5	18	12,9	18,2	14,2	17,8
Ungaria/Hungary	3	7,1	2,9	6,8	3,1	7,5
Malta/Malta	6,2	7,2	5,9	6,9	6,4	7,5
Olanda/Netherlands	17	18,9	16,4	18,4	17,7	19,4
Austria/Austria	13,8	14,4	12,8	13,3	14,9	15,4
Polonia/Poland	5,2	3,5	4,7	3,3	5,7	3,8
Portugalia/Portugal	5,7	9,7	5,7	9,7	5,7	9,8
România/Romania	1,4	1,3	1,3	1,3	1,4	1,3
Slovenia/Slovenia	16,4	11,9	14,3	10,7	18,5	13,3
Slovacia/Slovakia	3,1	3,1	2,5	2,7	3,7	3,4
Finlanda/Finland	23	25,4	18,9	21,8	27,1	29,1
Suedia/Sweden	24,7	29,4	18,3	22,3	31,3	36,7
Regatul Unit/United Kingdom	20,1	15,7	16,9	13,9	23,3	17,5
Islanda/Iceland	25,4	28,1	21,3	23,5	29,6	32,7
Norvegia/Norway	18,2	20,1	16,7	18,3	19,8	22
Elveția/Switzerland	30,6	32,1	31,6	32,8	29,6	31,4
Macedonia/FYR of Macedonia	3,5	2,6	3,4	2,7	3,6	2,5
Turcia/Turkey	2,9	5,5	3,1	5,6	2,8	5,3

Sursa/Source: Eurostat – Key figures on Europe 2016, pag. 70

În România, în 2010, înregistrăm 1,4%, iar în 2015, 1,3%, adică ușor mai scăzut. Din punct de vedere al persoanelor de sex bărbătesc, care și-au continuat pregătirea, înregistrăm 1,3% egal cu cel al persoanelor de sex feminin. Procentele nu s-au modificat în cele două perioade și, de aceea, este dificil de precizat care va fi trendul până în 2020, ținând seama de oferta pe care o face economia națională ca stimulent pentru cei care termină și doresc să concretizeze și să-și pună în valoare cunoștințele dobândite [14, pag. 289-306].

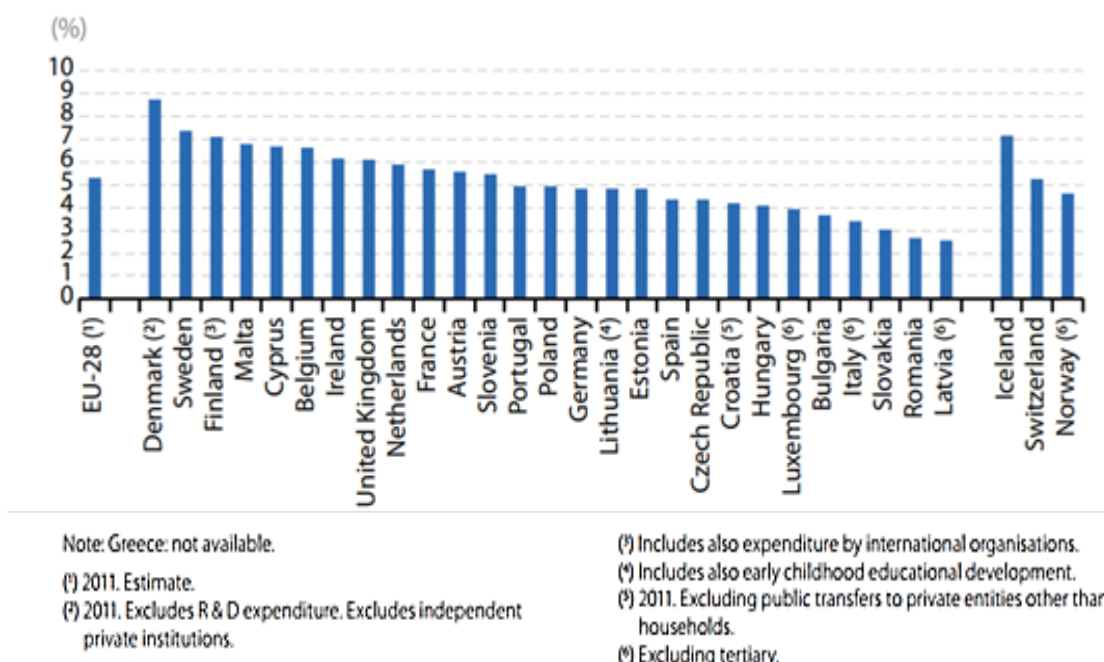
- **Cheltuielile cu educația**

Cheltuielile cu educația trebuie să reprezinte o prioritate pentru fiecare țară. Sănătatea și educația sunt cele două elemente ale sănătății fizice și intelectuale ale populației unei țări [20, pag.121-141]. Vorbind despre fiecare țară în parte, problema alocărilor pentru învățământ ține de nivelul de dezvoltare al țării respective, de sistemul național de educație, de oferta pieței de muncă și, nu în ultimul rând, de mărimea produsului intern brut, care este element esențial în ceea ce privește alocarea de fonduri pentru cheltuielile naționale [16, pag. 801-825]. În majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene, cheltuielile pentru învățământ sunt suportate guvernamental, dar, în ultima perioadă și în viitor, se va dezvolta sistemul privat de educație, care va veni să completeze cheltuielile publice care se fac de către statele membre cu educația [18, pag. 259-272]. Cheltuielile publice în domeniul educației au fost, în 2012, cu 672 miliarde mai mari decât cu un deceniu în urmă. Sunt țări în care nivelul alocărilor pentru educație au fost de 5,3% din produsul intern brut [7, pag.311-329]. Spre surprinderea noastră, în acest grup, intră și țări, cum sunt Grecia și Croația. Cel mai înalt nivel de alocări guvernamentale pentru educație sunt în Danemarca cu 8,8% din PIB, Malta, Cipru, Belgia, în care nivelul alocărilor a fost cuprins între 3,1 și 6,5% din PIB, dar și țări ca Lituania, România, Letonia, care s-au situat mult sub acest nivel, al alocărilor din bugetul național exprimat în procente din produsul intern brut pentru a avea un indicator de referință.

In Romania, we are 1.4% in 2010 and 1.3% in 2015, i.e. slightly lower. From the point of view of men who continued their training we recorded 1.3% equal to that of females. The percentages have not changed in the two periods and that's why it is difficult to say what will be the trend by 2020, taking into account the offer that the national economy provides as an incentive for those who finish and want to materialize and put Value acquired knowledge [14, p. 289-306].

- **Expenditure on education**

Expenditure on education must be a priority for each country. Health and education are the two elements of physical and intellectual health of a country's population [20, p.121-141]. Speaking about each country in terms of allocations for education and this is related to the level of development of the country concerned, the national education system, the labor market supply and, last but not least, the gross domestic product size, which is an essential element in terms of Allocating funds for national spending [16, p. 801-825]. In most Member States of the European Union, education expenditure is borne by the government, but in the last period and in the future, the private education system will be developed to complement the public spending on education by Member States [18, p. 259-272]. Public spending on education in 2012 was 672 billion more than a decade ago. There are countries where education allocations were 5.3% of gross domestic product [7, p.311-329]. To our surprise, this group includes countries such as Greece and Croatia. The highest level of government allocations for education is in Denmark with 8.8% of GDP, Malta, Cyprus, Belgium, with allocations of between 3.1 and 6.5% of GDP, but also countries like Lithuania, Romania, Latvia, which were well below this level, of the national budget allocations expressed as a percentage of gross domestic product to have a benchmark.

Figura 4. Cheltuielile alocate educației în țările Uniunii Europene (% din PIB)/ Expenditure allocated to education in the European Union countries (% of GDP)

Sursa/Source: Eurostat – Key figures on Europe 2016, pag. 72

În figura 4 (Key Figures On Europe 2016 - Eurostat), avem cheltuielile publice cu educația, alocate în țările membre, în care constatăm că Slovacia, România și Letonia sunt destul de mult rămase în urmă. În tabelul 6 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat), se prezintă principalii indicatori ai cheltuielilor cu educația, excluzând pregătirea timpurie a copiilor.

In Figure 4 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat) we have public spending on education allocated to member countries where we find that Slovakia, Romania and Latvia are far behind. Table 6 (Key Figures On Europe 2016 – Eurostat) presents the main indicators of spending on education, excluding early childhood education.

Tabelul 6/Table 6

**Principalii indicatori ai cheltuielilor publice în domeniul educației /
Main indicators of public spending on education**

	Valoarea cheltuielilor (milioane EURO) / Value of expenditure (million EUR)	Cheltuieli ca pondere în PIB/ Expenditure as a share of GDP, %	Cheltuieli ca pondere din VNB/ Expenditure as a share of GNI, %	Cheltuieli ca pondere în cheltuielile publice/ Expenditure as a share of public expenditure, %
1	2	3	4	5
EU-28	:	5,3	5,3	10,8
Belgia/Belgium	24 817	6,6	6,6	12
Bulgaria/Bulgaria	1 469	3,7	3,7	10,3
Republica Cehă/Czech Republic	6 616	4,3	4,7	9,7
Danemarca/Denmark	17 029	8,8	8,5	15,2
Germania/Germany	129 076	4,8	4,7	10,8
Estonia/Estonia	842	4,8	5,1	12,3
Irlanda/Ireland	10 106	6,2	7,5	14,5
Grecia/Greece	:	:	:	:
Spania/Spain	44 690	4,3	4,4	9,1
Franța/France	115 479	5,7	5,6	10

1	2	3	4	5
Croația/Croatia	:	4,2	4,3	8,7
Italia/Italy	65 884	3,4	3,5	6,7
Cipru/Cyprus	1 181	6,7	6,9	14,6
Letonia/Latvia	811	2,6	2,7	7
Lituania/Lithuania	1 590	4,8	13,4	13,4
Luxemburg/Luxembourg	1 693	3,9	5,8	9
Ungaria/Hungary	3 942	4,1	4,3	8,3
Malta/Malta	467	6,8	7,2	15,7
Olanda/Netherlands	35 327	5,9	5,8	11,7
Austria/Austria	17 084	5,6	5,6	10,8
Polonia/Poland	18 736	4,9	5,1	11,6
Portugalia/Portugal	8 149	4,9	5,1	10,4
România/Romania	3 476	2,6	2,7	7,2
Slovenia/Slovenia	1 922	5,4	5,5	11,3
Slovacia/Slovakia	2 169	3,1	3,1	8
Finlanda/Finland	13 696	7,1	7,1	12,6
Suedia/Sweden	30 108	7,4	7,2	14,2
Regatul Unit/United Kingdom	115 951	6,1	6	12,7
Islanda/Iceland	758	7,2	8	15,1
Norvegia/Norway	25 636	4,6	4,5	10,6
Elveția/Switzerland	25 724	5,2	5,1	15,4

Sursa/Source: Eurostat – Key figures on Europe 2016, p. 73

În România, valoarea totală în euro, în anul 2012, era de 3,476 miliarde, ceea ce reprezenta 2,6% din produsul intern brut și 2,7% din produsul intern net. Cu timpul, această cifră a mai crescut, ajungând aproape la 2,8%, ca urmare a creșterii produsului intern brut realizat de România în ultimii 4 ani. Comparativ cu alte țări, constatăm că atât în cifră absolută, cât și în procent din produsul intern brut, o serie de alte state stau mult mai bine, și obțin ca atare și rezultate în domeniul educației [17, pag. 443-463]. Iată de pildă, Suedia alocă 7,4% în 2012 și 8,9% în 2016, Belgia 6,6% în 2012, 8,7% în 2016, Malta 6,8% în 2012, ajungând la 8,3% în 2016, Marea Britanie 6,1% în 2012, ajungând la 8,2% în 2016. Ne putem exprima o opinie și în legătură cu modul în care țări, cum sunt Germania sau Franța, alocă sume mai mici sau mai mari. Iată, de pildă, o comparație: Danemarca acorda, în 2012, 8,8% și, în prezent, a ajuns la aproape 10%, în timp ce Germania doar 4,8% în 2012 și 6,3% în 2016. Aceste cifre sunt raportate ca procent din produsul intern brut, realizat de fiecare stat în parte.

Concluzii

În finalul acestui articol, se impun câteva concluzii. Pentru Uniunea Europeană, educația reprezintă un element important căruia i se acordă atenție prin strategia stabilită până în 2020 și apoi mai departe. În sistemul de educație terțiar,

In Romania, the total value in Euro in 2012 was 3,476 billion, which represented 2.6% of gross domestic product and 2.7% of net domestic product. Over time, this figure grew to almost 2.8% as a result of Romania's GDP growth over the last four years. Compared to other countries, we find that both in absolute figures and in per cent of gross domestic product, a number of other states are much better, and they also get educational results [17, p. 443-463]. For example, Sweden allocates 7.4% in 2012 and 8.9% in 2016, Belgium 6.6% in 2012, 8.7% in 2016, Malta 6.8% in 2012 to 8.3% in 2016, UK 6.1% in 2012 to 8.2% in 2016. We can also express an opinion on how countries such as Germany or France allocate smaller or larger amounts. Here is a comparison: Denmark gives 8.8% in 2012, and now it has reached almost 10%, while Germany only 4.8% in 2012 and 6.3% in 2016. These figures are reported as a percentage of Gross domestic product, produced by each State.

Conclusions

At the end of this article, some conclusions are required. For the European Union, education is an important element that is being addressed through the strategy set up by 2020 and beyond. In the tertiary education system, i.e. higher, bachelor, master, doctorate, the training system was based on the transferable credits established under

deci, superior, licență, master, doctorat, s-a trecut la sistemul de pregătire pe baza creditelor transferabile stabilite prin programul de la Bologna. Aceasta are ca obiectiv descărcarea, dacă putem spune așa, a învățământului structurat pe științe fundamentale, de specialitate, complementare etc., care să dea posibilitatea în contextul și a directivei privind libera circulație a persoanelor în Uniunea Europeană, ca să se poată continua studiile în oricare altă țară a Uniunii Europene, dar, în același timp, să se asigure compatibilitatea între locurile de muncă oferite în Uniunea Europeană pe specializări și nivelul de pregătire dobândit. Educația este importantă și prin faptul că asigură accesul și participarea la progresul tehnico-științific, la îmbunătățirea calității activității în producție, care, la rândul ei, asigură creșterea productivității muncii și a produsului intern brut în fiecare țară în parte. Din studiul comparativ efectuat, se desprind și unele deficiențe care țin de sistemul de educație național al fiecărei țări, dar care trebuie să fie diminuat ca diferențiere între statele membre ale Uniunii Europene prin măsuri de îmbunătățire a calității și structurii învățământului, dar și al finanțării acesteia, prin cercetare, inovare și invenție, precum și prin alocările de la buget în favoarea acestui domeniu de sensibilitate națională.

the Bologna program. It aims at unloading, if we can say so, the structured education on fundamental, specialized, complementary sciences, etc., allowing for the context and the directive on the free movement of persons in the European Union so that studies can continue in any Another country of the European Union, but at the same time to ensure the compatibility of the jobs offered in the European Union with the specializations and the level of training acquired. Education is also important in ensuring access to and participation in technical and scientific progress, in improving the quality of production activity, which in turn ensures increased labour productivity and gross domestic product in each country. The comparative study also reveals some deficiencies related to the national education system of each country but which must be diminished as a differentiation between the Member States of the European Union through measures to improve the quality and structure of education as well as its financing. Through research, innovation and inventiveness, as well as through budget allocations in favour of this area of national sensitivity.

Bibliografie/Bibliography:

1. ANGHELACHE, C. GOGU, E. and ANGHEL, M. G. (2017). The analysis of the offer of university education system. *Romanian Statistical Review Supplement*, 4, 168-197.
2. ANGHELACHE, C. (2016). *România 2016 – Starea economică*, Editura Economică, București
3. ANGHELACHE, C. and ANGHEL, M. G. (2016). *Bazele statisticii economice. Concepte teoretice și studii de caz*, Editura Economică, București.
4. ANGHELACHE, C. et al. (2007). *Analiza macroeconomică – Sinteze și studii de caz*, Editura Economică, București.
5. ANGHELACHE, C. (2008). *Tratat de statistică teoretică și economică*, Editura Economică, București.
6. ANGHELACHE, C., ISAIC-MANIU, A., MITRUȚ, C. and VOINEAGU, V. (2006). Studiu privind calitatea vieții în România. *Revista Economie Teoretică și Aplicată*, 5, 57-66.
7. BATHORY, A. and LINDSTROM, N. (2011). The Power of the Purse: Supranational Entrepreneurship, Financial Incentives, and European Higher Education Policy. *Governance: An International Journal of Policy, Administration and Institutions*, 24 (2), 311-329.
8. CAPANO, G. and PIATTONI, S. (2011). From Bologna to Lisbon: the political uses of the Lisbon 'script' in European higher education policy. *Journal of European Public Policy*, 18 (4), 584-606.
9. CARNEIRO, P., COSTAS, M., and PAREY, M. (2013). Maternal Education, Home Environments, and the Development of Children and Adolescents. *Journal of the European Economic Association*, 11 (S1), 123-160.
10. COOPER, A., LEVIN, B. and CAMPBELL, C. (2009). The growing (but still limited) importance of evidence in education policy and practice. *Journal of Educational Change*, 10 (2-3), 159-171.

11. DEEM, R., MOK, K. H. and LUCAS, L. (2008). Transforming Higher Education in Whose Image? Exploring the Concept of the 'World-Class' University in Europe and Asia. *Higher Education Policy*, 21 (1), 83-97.
12. DUNCAN, G. J. and MAGNUSON, K. (2013). Investing in preschool programs. *Journal of Economic Perspectives*, 27 (2), 109-132.
13. GREK, S. and OZGA, J. (2010). Governing education through data: Scotland, England and the European education policy space. *British Educational Research Journal*, 36 (6), 937-952.
14. HALÁSZ, G. and MICHEL, A. (2011). Key Competences in Europe: interpretation, policy formulation and implementation. *European Journal of Education*, 46 (3), 289-306.
15. HARFORD, J. (2010). Teacher education policy in Ireland and the challenges of the twenty-first century. *European Journal of Teacher Education*, 33 (4), 349-360.
16. JACKSON, C. K., ROCKOFF, J. E. and STAIGER, D. O. (2014). Teacher Effects and Teacher-Related Policies. *Annual Review of Economics*, 6, 801-825.
17. LANGE, B. and ALEXIADOU, N. (2010). Policy learning and governance of education policy in the EU. *Journal of Education Policy*, 25 (4), 443-463.
18. LAWN, M. (2011). Standardizing the European Education Policy Space. *European Educational Research Journal*, 10 (2), 259-272.
19. McNAMARA, G. and O'HARA, J. (2008). The importance of the concept of self-evaluation in the changing landscape of education policy. *Studies in Educational Evaluation*, 34 (3), 173-179.
20. MOUTSIOS, S. (2010). Power, politics and transnational policy-making in education. *Globalisation, Societies and Education*, 8 (1), 121-141.
21. PÉPIN, L. (2007). *The History of EU Cooperation in the Field of Education and Training: how lifelong learning became a strategic objective*. *European Journal of Education*, 42 (1), 121-132.
22. SAARINEN, T. and URSIN, J. (2011). Dominant and emerging approaches in the study of higher education policy change. *Studies in Higher Education*, 37 (2), 143-156.
23. SCHLICHT, R., STADELMANN-STEFFEN, I. and FREITAG, M. (2010). Educational Inequality in the EU: the Effectiveness of the National Education Policy. *European Union Politics*, 11 (1), 29-59.
24. WALKENHORST, H. (2008). Explaining change in EU education policy. *Journal of European Public Policy*, 15 (4), 567-587.
25. *** Eurostat - Key figures on Europe 2016.